

280.

Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości

z dnia 16 lutego 1928 r.

o dyzlokacji sądów pokoju w powiecie siedleckim w okręgu sądu okręgowego w Siedlcach.

Na podstawie art. 3 dekretu z dnia 7 lutego 1919 r. w przedmiocie dyzlokacji sądów (Dz. P. P. P. Nr. 14, poz. 170) zarządzam co następuje:

§ 1. Gminę Krzeslin wyłącza się z okręgu sądu pokoju w Mordach i włącza się ją do okręgu sądu pokoju w Siedlcach.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 maja 1928 r.

Minister Sprawiedliwości: *A. Meysztowicz*

281.

Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Ministra Sprawiedliwości w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu i z Ministrem Skarbu

z dnia 22 lutego 1928 r.

o wyrobie, obrocie i przechowywaniu eteru etylowego.

Na podstawie art. 3 ustęp 2 i art. 11 ustawy z dn. 22 czerwca 1923 roku w przedmiocie substancji i przetworów odurzających (Dz. U. R. P. Nr. 72, poz. 559), art. 1 ustawy z dn. 28 listopada 1923 roku w przedmiocie zniesienia Ministerstwa Zdrowia Publicznego (Dz. U. R. P. Nr. 131, poz. 1060) i § 1 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dn. 18 stycznia 1924 r. w przedmiocie rozdziału kompetencji Ministra Zdrowia Publicznego (Dz. U. R. P. Nr. 9, poz. 86) zarządza się co następuje:

§ 1. Wyrób eteru etylowego i zawierających ten eter mieszanin może się odbywać nieinaczej, jak po uprzednim zawiadomieniu przez osoby zainteresowane właściwej wojewódzkiej władzy administracji ogólnej, a w m. st. Warszawie Komisarza Rządu, o zamierzonym rozpoczęciu produkcji. W zawiadomieniu tem należy podać: a) firmę przedsiębiorstwa, b) jego adres, c) adres zakładu, w którym produkty te mają być wyrabiane, d) gatunek eteru i rodzaj mieszanin i e) przypuszczalną wysokość rocznej produkcji.

Postanowienia powyższe nie dotyczą: a) zakładów naukowych, o ile zakłady te wyrabiają eter etylowy i zawierające ten eter mieszaniny dla własnych celów i b) aptek, o ile one wyrabiają mieszaniny eteru etylowego dla celów leczniczych.

§ 2. Hurtowa sprzedaż eteru etylowego i zawierających ten eter mieszanin jest dozwolona wy-

łącznie: a) osobom, które złożyły przewidziane w § 1 zawiadomienie, b) zakładom handlowym, które na to uzyskają osobną koncesję i c) aptekom publicznym normalnym własnymi jednak tylko wyrobami.

Przez handel hurtowy rozumie się zbyty eteru etylowego i zawierających ten eter mieszanin innym kupcom lub przemysłowcom celem dalszej odprzedaży lub przeróbki, oraz zbyty przez zakłady wyżej w p. b. wymienione tych substancji zakładom naukowym w ilościach nie mniejszych niż 3 litry jednorazowo.

§ 3. Koncesji, przewidzianych w p. b. § 2 udzielają wojewódzkie władze administracji ogólnej, a w m. st. Warszawie Komisarz Rządu.

Koncesje te będą udzielane tylko takim osobom, które są uprawnione do prowadzenia handlu truczynami.

§ 4. Przewidziane w p. b. § 2 koncesje mogą być przez władzę, która koncesji udzieliła, cofnięte w przypadku, kiedy koncesjonariusz lub osoba, działająca w jego imieniu zostaną prawomocnym wyrokiem sądowym ukarani na podstawie postanowień ustawy z dn. 22 czerwca 1923 r. w przedmiocie substancji i przetworów odurzających (Dz. U. R. P. Nr. 72, poz. 559).

§ 5. Zakłady wymienione w § 2 mogą zbywać eter etylowy i zawierające ten eter mieszaniny wyłącznie: zakładom uprawnionym do wyrobu bądź przeróbki lub sprzedaży tak hurtowej jak i detalicznej tych produktów, oraz zakładom przemysłowym na potrzeby ich wytwórczości.

Ponadto zakłady wymienione w p. b. § 2 mogą sprzedawać eter etylowy i zawierające ten eter mieszaniny zakładom naukowym.

§ 6. Eter etylowy i zawierające ten eter mieszaniny mogą być wydawane uprawnionym w myśl § 5 do ich nabycia osobom tylko na podstawie pisemnego zapotrzebowania. Zapotrzebowanie to winno być podpisane przez nabywcę, zaopatrzone w datę i winno zawierać oznaczenie firmy i adres nabywcy.

§ 7. O ile sprzedawca hurtowy (§ 2) nie ma dostatecznych podstaw do zupełnej pewności, że nabywca istotnie jest uprawniony do nabycia eteru etylowego lub zawierających ten eter mieszanin, winien on zażądać złożenia zaświadczenia właściwej powiatowej władzy administracji ogólnej.

Zaświadczenie to winno zawierać nazwisko osoby względnie nazwę firmy, której zostaje udzielone, jej adres, ilość eteru lub zawierających eter mieszanin, dozwoloną do nabycia, cel do którego te produkty mają być przeznaczone oraz termin, w którym udzielone zaświadczenie wygasa.

§ 8. Przewidziane w § 7 zaświadczenia będą udzielane na jednorazowe nabycie eteru etylowego lub zawierających ten eter mieszanin, albo na zakup określonej w zaświadczeniu ilości tych produktów w ciągu jednego roku kalendarzowego.

Zaświadczenia te winne być przechowywane przez osoby, którym zostały udzielone, w sposób zabezpieczający od możliwych nadużyć.